

ако угаждашъ на ближнитѣ си, ще умрешъ; ако угаждашъ на Бога, ще живѣешъ. Когато човѣкъ иска да угоди на Бога, той не може да се надѣе на хората, да каже, че азъ като живѣя за Бога, ще имамъ благоволенieto и на хората. Не, онзи, който е дошълъ до идеята да служи на Бога, той толкова е заетъ съ тази велика мисль, че нему не идва на умъ да се занимава съ дребнавоститѣ въ живота. Вие се намирате въ положението на онзи ученикъ, който дошълъ при единъ великъ индински Учителъ и му казалъ: „Учителю, искамъ да ме научишъ на изкуството да познавамъ законитѣ на великата Любовь“. Той му дава слѣднитѣ изпитъ: ще излѣзешъ на пѣтя и ще видишъ трима души — единъ великъ адентъ, единъ брамининъ и единъ воененъ. Ще отидешъ при всѣки едного отъ тѣхъ и ще му ударишъ двѣ плѣсници. Послѣ ще дойдешъ да ми кажешъ, какво научи. Излиза ученикътъ на улицата и вижда този адентъ, който се занимавалъ съ една велика идея за човѣчеството; вижда браминина, вижда и военния, който се занимавалъ съ планове за освобождение на своя народъ. Отива първо при военния и му удря една плѣсница. Не останало врѣме да удари и втората плѣсница, когато военниятъ му удря двѣ плѣсници и то по-силни отъ неговитѣ. Отива слѣдъ това при браминина, удря му двѣ плѣсници, и той тъкмо дигналъ ржката си, но веднага му дошла мисльта, че не трѣбва и се спрѣлъ, свалилъ ржката си надолу. Отива най-послѣ при адента, удря му двѣ плѣсници, но този даже не помръдналъ ржката си, не обърналъ никакво внимание. Ученикътъ се връща при своя Учителъ и му разправя,